Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A TANÁCS HATÁROZATA

(2011. december 12.)

az Európai Uniónak a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyvhöz - a 10. és 11. cikkei kivételével - való csatlakozásáról

(2012/22/EU)

(HL L 8., 2012.1.12., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Tanács 517/2013/EU rendelete (2013. május 13.)	L 158	1	2013.6.10.

▼B

A TANÁCS HATÁROZATA

(2011. december 12.)

az Európai Uniónak a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyvhöz - a 10. és 11. cikkei kivételével - való csatlakozásáról

(2012/22/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben annak 218. cikke (6) bekezdésének a) pontjával és 218. cikke (8) bekezdésének első albekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

(1) A tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyv (a továbbiakban: az athéni jegyzőkönyv) jelentős előrelépést jelent a tengeri utasszállítók felelőssége és a tengeren utazókat megillető kártérítések tekintetében. A jegyzőkönyv egyrészt a szállítókra vonatkozóan szigorú felelősségi rendszerről rendelkezik, és kötelező biztosítás megkötését írja elő, amelynek értelmében a károsultak – meghatározott összeghatárokon belül – közvetlen kereseti joggal élhetnek a biztosítóval szemben, másrészt szabályokat állapít meg a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozóan. Az athéni jegyzőkönyv tehát összhangban van a fuvarozók felelősségére vonatkozó jogi szabályozás javítását célzó uniós törekvéssel.

(2) Az athéni jegyzőkönyv módosítja a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményt (a továbbiakban: az athéni egyezmény), és 15. cikkében rögzíti, hogy e két jogi okmányt az athéni jegyzőkönyv részes felei egyetlen okmányként kezelik és értelmezik.

(3) Az athéni jegyzőkönyvben szereplő szabályok többségét a tengeri utasszállítók baleseti felelősségéről szóló, 2009. április 23-i 392/2009/EK európai parlamenti és tanács rendelet ([1]) beépítette az uniós jogba. Az Unió tehát az említett rendelet által szabályozott kérdésekben gyakorolta hatáskörét. A tagállamok azonban továbbra is fenntartják hatáskörüket az athéni jegyzőkönyv számos rendelkezésének, így például azon kívülmaradási záradéknak a vonatkozásában, amely lehetővé teszi számukra, hogy az athéni jegyzőkönyvben előírtnál magasabb felelősségi korlátot rögzítsenek. Az athéni jegyzőkönyv szerinti tagállami hatáskörök kérdései és az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések összefüggnek egymással. Ezért a tagállamoknak az athéni jegyzőkönyv hatálya alá tartozó kérdésekben összehangoltan kell fellépniük, figyelembe véve a lojális együttműködési kötelezettségüket.

([1]) HL L 131., 2009.5.28., 24. o.

▼B

(4) Az athéni jegyzőkönyv megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra nyitva áll államok, valamint az olyan regionális gazdasági integrációs szervezetek előtt, amelyek részére a szervezetet létrehozó szuverén államok az athéni jegyzőkönyv által szabályozott egyes ügyeket illetően átadták hatáskörüket.

(5) Az athéni jegyzőkönyv 17. cikke (2) bekezdésének b) pontja és 19. cikke értelmében az athéni jegyzőkönyvhöz a regionális gazdasági integrációs szervezetek is csatlakozhatnak.

(6) Az athéni egyezmény egyes – különösen a terrorizmushoz kapcsolódó károk miatti kártérítésekkel kapcsolatos – kérdéseinek rendezése érdekében a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet jogi bizottsága 2006 októberében az athéni jegyzőkönyv végrehajtására vonatkozóan IMO fenntartást és iránymutatásokat (a továbbiakban: IMO-iránymutatások) fogadott el.

(7) A 392/2009/EK rendelet mellékletei tartalmazzák az athéni jegyzőkönyvvel módosított athéni egyezmény konszolidált változatának releváns rendelkezéseit, valamint az IMO-iránymutatásokat.

(8) Az athéni jegyzőkönyv 19. cikke értelmében a regionális gazdasági integrációs szervezetek a jegyzőkönyv aláírásának, megerősítésének, elfogadásának, jóváhagyásának vagy az ahhoz való csatlakozásnak az időpontjában kötelesek nyilatkozni arról, hogy az athéni jegyzőkönyvben szabályozott kérdésekben milyen mértékű hatáskörrel rendelkeznek.

(9) Az Uniónak ezért csatlakoznia kell az athéni jegyzőkönyvhöz és élnie kell az IMO-iránymutatásokban foglalt fenntartással. E fenntartás nem értelmezhető az Unió és a tagállamok között a tanúsítás és az állami hatósági ellenőrzések tekintetében fennálló hatáskörmegosztás módosításaként.

(10) Az athéni jegyzőkönyv egyes rendelkezései a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködést érintik, és ezért az EUMSZ harmadik része V. címének hatálya alá tartoznak. E rendelkezésekre vonatkozóan folyamatban van egy külön határozat elfogadása a jelen határozat elfogadásával párhuzamosan.

(11) Az athéni jegyzőkönyvet megerősíteni kívánó vagy a jegyzőkönyvhöz csatlakozni kívánó tagállamoknak ezt lehetőség szerint egyidejűleg kell megtenniük. Megerősítő vagy csatlakozási okirataik lehetőség szerinti egyidejű letétbe helyezésének előkészítése érdekében ezért a tagállamoknak tájékoztatniuk kell egymást megerősítési vagy csatlakozási eljárásaik állásáról. Az athéni jegyzőkönyv megerősítésekor, vagy az ahhoz való csatlakozáskor a tagállamoknak élniük kell az IMO-iránymutatásokban foglalt fenntartással,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács az Európai Unió nevében jóváhagyja az Európai Uniónak a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyvhöz (a továbbiakban: az athéni jegyzőkönyv) való csatlakozását az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében, a 10. és 11. cikkeinek kivételével.

▼B

Az athéni jegyzőkönyv szövegét – a 10. és 11. cikk kivételével – a melléklet tartalmazza.

2. cikk

(1) A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a jegyzőkönyv 17. cikke (2) bekezdésének c) pontja, 17. cikkének (3) bekezdése és 19. cikke értelmében az Unió athéni jegyzőkönyvhöz kapcsolódó csatlakozási okiratának letétbe helyezésére felhatalmazott személyt vagy személyeket.

(2) A csatlakozási okirat letétbe helyezésekor az Unió az alábbi hatásköri nyilatkozatot teszi:

„1. A tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi athéni jegyzőkönyv 19. cikke úgy rendelkezik, hogy a szuverén államok által létrehozott azon regionális gazdasági integrációs szervezetek, amelyeknek a jegyzőkönyvben szabályozott egyes kérdések az átruházott hatáskörükbe tartoznak, azzal a feltétellel írhatják alá a jegyzőkönyvet, hogy megteszik a szóban forgó cikkben említett nyilatkozatot. Az Unió úgy döntött, hogy csatlakozik az athéni jegyzőkönyvhöz, és ennek megfelelően megteszi ezt a nyilatkozatot.

▼M1

2. Az Európai Unió tagállamai jelenleg a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, a Horvát Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, Málta, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

▼B

3. Ez a nyilatkozat nem vonatkozik az Európai Unió tagállamainak azon területeire, amelyekre az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) nem alkalmazandó, és nem sérti az e területek nevében és érdekében az érintett tagállamok által a jegyzőkönyv alapján esetlegesen elfogadott aktusokat vagy álláspontokat.

4. Az Európai Unió tagállamai az EUMSZ 100. cikke alapján elfogadott intézkedések vonatkozásában kizárólagos hatáskörrel ruházták fel az Európai Uniót. A tengeri utasszállítók baleseti felelősségéről szóló, 2009. április 23-i 392/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása révén ilyen intézkedések elfogadására került sor az athéni jegyzőkönyvvel módosított athéni egyezmény 1. és 1a. cikke, 2. cikkének (2) bekezdése, 3–16. cikke, 18., 20. és 21. cikke tekintetében, valamint az IMO-iránymutatások rendelkezései vonatkozásában.

▼B

5. A tagállamok által az EUMSZ szerint az Európai Unióra ruházott hatáskörök gyakorlása természeténél fogva állandó fejlődésben van. Az EUMSZ keretében az illetékes intézmények határozatokat hozhatnak az Európai Unió hatáskörének mértékéről. Az Európai Unió ezért fenntartja a jogot arra, hogy ezt a nyilatkozatot ennek megfelelően módosítsa, anélkül, hogy ez előfeltétele lenne az athéni jegyzőkönyvben szabályozott kérdések tekintetében fennálló hatásköre gyakorlásának. Az Európai Unió értesíteni fogja a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet főtitkárát a módosított nyilatkozatról.”.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt személy vagy személyek az Unió athéni jegyzőkönyvhöz kapcsolódó csatlakozási okiratának letétbe helyezésekor él az IMO-iránymutatásokban foglalt fenntartással.

3. cikk

Az Unió 2011. december 31-ig letétbe helyezi az athéni jegyzőkönyvhöz kapcsolódó csatlakozási okiratát.

4. cikk

(1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy ésszerű időn belül, és lehetőség szerint 2011. december 31-ig letétbe helyezzék az athéni jegyzőkönyvhöz kapcsolódó megerősítő vagy csatlakozási okirataikat.

(2) A tagállamok az athéni jegyzőkönyvhöz kapcsolódó megerősítő vagy csatlakozási okirataik letétbe helyezésekor élnek az IMO-iránymutatásokban foglalt fenntartással.

▼B

MELLÉKLET

FORDÍTÁS

2002. ÉVI JEGYZŐKÖNYV A TENGERI UTAS- ÉS POGGYÁSZSZÁLLÍTÁSRÓL SZÓLÓ 1974. ÉVI ATHÉNI EGYEZMÉNYHEZ

E JEGYZŐKÖNYV RÉSZES ÁLLAMAI,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a megnövelt kártérítés nyújtása, az objektív felelősség bevezetése, a felső összeghatárok aktualizálására vonatkozó egyszerűsített eljárás kialakítása és az utasok javára szóló kötelező biztosítás garantálása érdekében célszerű felülvizsgálni a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló, Athénban, 1974. december 13-án kelt athéni egyezményt,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az egyezményhez csatolt 1976. évi jegyzőkönyv az aranyfrank helyébe elszámolási egységként bevezeti a különleges lehívási jogot,

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy az egyezményhez csatolt 1990. évi jegyzőkönyv, amely megnövelt kártérítés nyújtásáról és a felső összeghatárok aktualizálására vonatkozó egyszerűsített eljárásról rendelkezik, még nem lépett hatályba,

MEGÁLLAPODTAK a következőkben:

1. cikk

E jegyzőkönyv alkalmazásában:

1. *„egyezmény”:* a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezmény szövege;

2. *„Szervezet”:* a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet;

3. *„főtitkár”:* a Szervezet főtitkára.

2. cikk

Az egyezmény 1. cikke 1. bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„1. a) »szállító«: olyan személy, aki szállítási szerződést kötött vagy akinek a nevében ilyet kötöttek, függetlenül attól, hogy a szállítást ténylegesen ez a személy vagy egy teljesítő szállító teljesítette-e;

b) »teljesítő szállító«: a szállítótól különböző személy, aki, hajó tulajdonosaként, bérlőjeként vagy üzemeltetőjeként, ténylegesen teljesíti a szállítást vagy annak egy részét; és

c) »a szállítást vagy annak egy részét ténylegesen teljesítő szállító«: a teljesítő szállító vagy – amennyiben a szállító ténylegesen saját maga teljesíti a szállítást – a szállító.”.

3. cikk

1. Az egyezmény 1. cikke 10. bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„10. *»Szervezet«:* a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet.”.

▼B

2. Az egyezmény 1. cikke kiegészül a 11. bekezdéssel, amelynek szövege a következő:

„11. *»főtitkár«:* a Szervezet főtitkára.”.

4. cikk

Az egyezmény 3. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A szállító felelőssége

1. Hajózási balesetben az utas halála vagy személyi sérülése következtében keletkezett kár esetében a szállító olyan mértékben felelős, hogy az adott utas tekintetében és esetenként a kártérítés legfeljebb 250 000 elszámolási egység lehet, kivéve, ha a szállító bizonyítja, hogy az eseményt:

a) háborús cselekmény, zavargás, polgárháború, felkelés vagy kivételes, elkerülhetetlen és elháríthatatlan jellegű természeti jelenség okozta; vagy

b) teljes egészében harmadik személynek a káreseményt előidéző szándékkal elkövetett cselekménye vagy mulasztása okozta.

Ha a kár meghaladja a fenti felső határt, akkor a túllépés mértékéig a szállítót további felelősség terheli, kivéve, ha a szállító bizonyítja, hogy a káresemény nem a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be.

2. Az utas nem hajózási balesetben történt halála vagy személyi sérülése következtében keletkezett kár esetében a szállítót akkor terheli felelősség, ha a káresemény a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be. A hibát vagy gondatlanságot a kártérítést igénylőnek kell bizonyítania.

3. A kézipoggyász elveszésének vagy sérülésének következtében keletkezett kár esetében a szállítót akkor terheli felelősség, ha a káresemény a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be. Hajózási esemény által okozott kár – ellenkező bizonyításig – a szállító hibájának vagy gondatlanságának tulajdonítandó.

4. A kézipoggyásztól eltérő poggyász elveszésének vagy sérülésének következtében keletkezett kárért a szállító felelős, kivéve, ha a szállító bizonyítja, hogy a káresemény nem a szállító hibájából vagy gondatlanságából következett be.

5. E cikk alkalmazásában:

a) »hajózási esemény«: a hajó hajótörése, felborulása, ütközése vagy megfeneklése, a hajón bekövetkező robbanás vagy tűz, illetve a hajó hibája;

b) »a szállító hibája vagy gondatlansága«: ide tartozik a szállító alkalmazottjának e minőségében elkövetett hibája vagy gondatlansága is;

c) »a hajó hibája«: hibás működés, meghibásodás vagy a vonatkozó biztonsági előírások megsértése a hajó bármely része vagy felszerelése tekintetében, amikor azt az utasok menekítésére, evakuálására, beszállítására és kiszállítására használják, vagy amikor azt a hajtáshoz, kormányzáshoz, biztonságos navigációhoz, kikötéshez, lehorgonyzáshoz, horgonyzóhelyre vagy révbe való befutáshoz vagy onnan történő kifutáshoz, elárasztás utáni kárelhárításhoz használják, vagy amikor azt életmentő felszerelések használatbavételekor használják; és

▼B

d) »kár«: nem foglalja magában a büntető vagy a példát statuáló kártérítést.

6. A szállító e cikk szerinti felelőssége kizárólag a szállítás folyamán bekövetkezett eseményből keletkező kárra vonatkozik. A kártérítést igénylőnek kell bizonyítania a kár nagyságát és azt, hogy a káresemény a szállítás folyamán következett be.

7. Ez az egyezmény semmilyen módon nem sérti a szállító harmadik személlyel szembeni visszkereseti jogát, vagy az egyezmény 6. cikke szerinti jogát a védekezéshez az utas gondatlansága esetén. E cikk semmilyen módon nem sérti az egyezmény 7. vagy 8. cikke szerinti korlátozási jogot.

8. Valamely fél hibájának vagy gondatlanságának előfeltételezése, vagy a bizonyítási teher áthárulása valamely félre nem zárja ki az adott fél számára kedvező bizonyíték mérlegelését.”.

5. cikk

Az egyezmény kiegészül a 4a. cikkel, amelynek szövege a következő:

„4a. cikk

Kötelező biztosítás

1. Ha részes államban lajstromozott és tizenkettőnél több utas szállítására engedélyezett hajó utasokat szállít a fedélzetén és ez az egyezmény vonatkozik rá, akkor a szállítást vagy annak egy részét ténylegesen teljesítő szállítónak olyan biztosítással vagy más pénzügyi biztosítékkal – mint például bankgaranciával vagy hasonló pénzintézet által kibocsátott garanciával – kell rendelkeznie, amely az utasok halála és személyi sérülése tekintetében fedezi az egyezmény szerinti felelősséget. A kötelező biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték mértéke utasonként és esetenként nem lehet kisebb 250 000 elszámolási egységnél.

2. Egy, az ezen egyezmény rendelkezései szerinti biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték érvényességét tanúsító igazolást kell kibocsátani minden hajó részére, miután egy részes állam illetékes hatósága megállapította, hogy az 1. bekezdés követelményei teljesültek. Egy részes államban lajstromozott hajó tekintetében az ilyen kötelező igazolást a hajót lajstromozó részes állam illetékes hatósága bocsátja ki vagy tanúsítja; nem részes államban lajstromozott hajó esetén pedig az igazolást bármely részes állam illetékes hatósága tanúsíthatja vagy kibocsáthatja. Ez az igazolás az ezen egyezmény mellékletében meghatározott minta szerinti formátumú, és a következő részletes adatokat tartalmazza:

a) a hajó neve, azonosító száma vagy betűjele és a lajstromozási kikötő;

b) a szállítást vagy annak egy részét ténylegesen teljesítő szállító neve és gazdasági tevékenységének székhelye;

c) a hajó IMO-azonosító száma;

d) biztosíték típusa és érvényességi ideje;

▼B

e) a biztosítótársaság vagy a pénzügyi biztosítékot nyújtó más személy neve és gazdasági tevékenységének székhelye, valamint adott esetben az a telephely, ahol a biztosítást kötötték vagy a pénzügyi biztosítékot létesítették; és

f) az igazolás érvényességi ideje, amely nem lehet hosszabb a biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték érvényességi idejénél.

3. a) A részes állam felhatalmazhat egy általa elismert intézményt vagy szervezetet az igazolás kibocsátására. Az ilyen intézmény vagy szervezet minden igazolás kibocsátásáról értesíti az adott államot. A részes állam minden esetben teljes körű garanciát vállal az így kibocsátott igazolás teljességére és pontosságára, és vállalja az e kötelezettség teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát.

b) A részes állam értesíti a főtitkárt a következőkről:

i. az általa elismert intézményre vagy szervezetre ruházott hatáskör konkrét feladatai és feltételei;

ii. a felhatalmazás visszavonása; és

a felhatalmazás vagy a felhatalmazás visszavonásának hatálybalépése.

A hatáskör átruházása legkorábban a főtitkárnak küldött ilyen értelmű értesítés napjától számított három hónap múlva léphet hatályba.

c) Az e bekezdés szerint az igazolások kibocsátására felhatalmazott intézmény vagy szervezet felhatalmazást kap – legalább – az igazolás visszavonására, ha nem teljesülnek a kiadás alapjául szolgáló feltételek. Az intézmény vagy szervezet minden esetben bejelenti ezt a visszavonást annak az államnak, amely nevében az igazolást kibocsátották.

4. Az igazolás a kibocsátó állam hivatalos nyelvén vagy nyelvein készül. Ha ez a nyelv nem az angol, a francia vagy a spanyol, akkor a szöveg tartalmaz fordítást ezen nyelvek egyikére és, ha az állam úgy dönt, akkor az állam hivatalos nyelvére történő fordítás elhagyható.

5. Az igazolást a hajó fedélzetén kell tartani és egy példányt azon hatóságoknál kell letétbe helyezni, amelyek nyilvántartják a hajó lajtromozását vagy, ha a hajó nem egy részes államban került lajstromozásra, akkor az igazolást kibocsátó vagy tanúsító állam hatóságánál.

▼B

6. A biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték nem elégíti ki e cikk követelményeit, ha az igazolásban meghatározott biztosítás vagy biztosíték érvényességi idejének leteltén kívüli egyéb okok miatt is megszűnhet azelőtt, hogy a megszűnéséről az 5. bekezdésben említett hatóságoknak küldött értesítés dátumától számított három hónap letelne, kivéve, ha az igazolást átadták ezeknek a hatóságoknak vagy új igazolást bocsátottak ki az említett időszakban. Az előbbi rendelkezéseket hasonlóképpen alkalmazni kell bármely olyan módosításra, amelynek eredményeként a biztosítás vagy a pénzügyi biztosíték többé nem felel meg az e cikkben szereplő követelményeknek.

7. A hajót lajstromozó állam az e cikkben szereplő rendelkezéseknek megfelelően meghatározza az igazolás kibocsátásának és érvényességének feltételeit.

8. Az egyezmény semmilyen módon nem értelmezhető úgy, hogy megakadályozza azt, hogy a részes állam hitelt adjon a más államoktól, a Szervezettől vagy más nemzetközi szervezetektől kapott, az egyezmény céljaira szolgáló biztosítást vagy más pénzügyi biztosítékot nyújtó személy pénzügyi helyzetére vonatkozó információknak. Ebben az esetben az ezen információknak hitelt adó állam nem mentesül az igazolást kibocsátó államként viselt felelőssége alól.

9. Ezen egyezmény alkalmazásában egy részes állam hatáskörében kiadott vagy tanúsított igazolást a többi részes állam elfogadja, és azt a többi részes állam úgy tekinti, hogy az általuk kibocsátott vagy tanúsított kötelező igazolással azonos érvényességgel bír még akkor is, ha olyan hajó tekintetében bocsátották ki vagy tanúsították, amely nem egy részes államban került lajstromba. Egy részes állam bármikor kérhet konzultációt a kibocsátó vagy tanúsító állammal, amennyiben úgy véli, hogy a biztosítási igazolásban megnevezett biztosító vagy garanciavállaló pénzügyileg nem képes teljesíteni az ezen egyezmény által támasztott kötelezettségeket.

10. Az e cikk szerinti biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték által fedezett kártérítés iránti igény közvetlenül benyújtható a biztosítótársaságnál vagy a pénzügyi biztosítékot nyújtó más személynél. Ebben az esetben az 1. bekezdésben megállapított összeg lesz a biztosítótársaság vagy a pénzügyi biztosítékot nyújtó más személy felelősségi korlátja, még akkor is, ha a szállító vagy a teljesítő szállító felelősségkorlátozásra nem jogosult. Az alperes továbbá élhet azzal a védekezéssel (kivéve a csődöt vagy felszámolást), amellyel az 1. bekezdésben említett szállító az ezen egyezmény alapján jogosult lenne élni. Ezenfelül az alperes védekezhet azzal is, hogy a kárt a biztosított szándékos magatartása okozta, de az alperes nem folyamodhat más olyan védekezéshez, amelyre az alperes a biztosított által az alperes ellen indított eljárásban esetleg jogosult lehetne. Az alperes minden esetben jogosult követelni a szállító és a teljesítő szállító bevonását az eljárásba.

▼B

11. Az 1. bekezdéssel összhangban fenntartott biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték által fedezett összeg kizárólag az egyezmény szerinti követelések kielégítését szolgálhatja, és az ilyen összegek teljesített kifizetése a kifizetett összeg erejéig mentesít az egyezményből fakadó felelősség alól.

12. Egy részes állam kizárólag akkor engedélyezheti a lobogója alatt hajózó, e cikk hatálya alá eső hajó üzemeltetését, ha a 2. vagy a 15. bekezdés szerinti igazolást kibocsátották.

13. E cikk rendelkezéseire is figyelemmel a részes államok nemzeti jogukban biztosítják, hogy a biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték az 1. bekezdésben meghatározott mértékig érvényes legyen minden olyan hajó tekintetében, amely engedéllyel rendelkezik tizenkettőnél több utas szállítására, függetlenül a lajstromozás helyétől, és amely befut a területén lévő kikötőbe vagy kifut onnan, amennyiben ez az egyezmény alkalmazandó.

14. Az 5. bekezdés rendelkezéseitől eltérve a részes állam értesítheti a főtitkárt, hogy a 13. bekezdés alkalmazásában a hajóknak nem kötelező a 2. bekezdés által előírt igazolást a fedélzeten tartani vagy azt felmutatni a területükön lévő kikötőbe való befutáskor vagy az onnan történő kifutáskor, feltéve, hogy az igazolást kibocsátó részes állam értesítette a főtitkárt, hogy az összes részes állam által elérhető elektronikus formában vezeti azt a nyilvántartást, amely tanúsítja az igazolás meglétét és lehetővé teszi, hogy a részes állam mentesüljön a 13. bekezdésben előírt kötelezettségei alól.

15. Ha egy részes állam tulajdonában levő hajóra nincs biztosítás vagy más pénzügyi biztosíték, akkor e cikknek az erre vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók az ilyen hajóra, de a hajón lennie kell egy igazolásnak, amelyet a hajót lajstromozó állam megfelelő hatóságai állítottak ki, és amely tartalmazza, hogy a hajó tulajdonosa az adott állam, és hogy a felelősségre az 1. bekezdéssel összhangban előírt összegen belül van fedezet. Ez az igazolás lehetőség szerint pontosan követi a 2. bekezdésben előírt mintát.”.

6. cikk

Az egyezmény 7. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Halál és személyi sérülés esetén fennálló felelősség korlátozása

1. Az utas halála vagy személyi sérülése esetén a szállítónak a 3. cikk szerint fennálló felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg utasonként és esetenként a 400 000 elszámolási egységet. Amennyiben az ügyben eljáró bíróság által alkalmazott jognak megfelelően a kárt járadékként térítik meg, a járadéknak megfelelő tőkeérték az említett felső határt nem haladhatja meg.

▼B

2. A részes állam nemzeti jogának egyedi rendelkezéseivel szabályozhatja az 1. bekezdésben szereplő felelősségkorlátozást, feltéve, hogy az adott államban esetleg már meglévő felelősségi korlát nem kisebb az 1. bekezdésben előírtnál. Az e bekezdésben biztosított opcióval élő részes állam tájékoztatja a főtitkárt az elfogadott felelősségi korlátról vagy arról, hogy az adott államban nincs ilyen.”.

7. cikk

Az egyezmény 8. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Poggyász és jármű elveszése vagy sérülése esetén fennálló felelősség korlátozása

1. A szállítónak a kézipoggyász elveszéséért vagy sérüléséért viselt felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg utasonként és szállításonként a 2 250 elszámolási egységet.

2. A szállítónak a jármű elveszéséért vagy sérüléséért – beleértve a járművön vagy abban szállított poggyászt – viselt felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg járművenként és szállításonként a 12 700 elszámolási egységet.

3. A szállítónak az e cikk 1. és 2. bekezdésében nem említett egyéb poggyász elveszéséért vagy sérüléséért viselt felelőssége semmiképpen sem haladhatja meg utasonként és szállításonként a 3 375 elszámolási egységet.

4. A szállító és az utas megállapodhat arról, hogy a felelősség a jármű sérülése esetén legfeljebb 330 elszámolási egység mértékű, az egyéb poggyász elveszése vagy sérülése esetén pedig legfeljebb 149 elszámolási egység mértékű önrész levonásával hárítható a szállítóra, amikor is ezt az összeget a kárértékből le kell vonni.”.

8. cikk

Az egyezmény 9. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Elszámolási egység és átszámítás

1. Az ebben az egyezményben említett elszámolási egység a Nemzetközi Valutaalap által meghatározott különleges lehívási jog (SDR). A 3. cikk 1. bekezdésében, a 4a. cikk 1. bekezdésében, a 7. cikk 1. bekezdésében és a 8. cikkben szereplő összegeket a különleges lehívási jogról az ügyben eljáró bíróság országának nemzeti pénznemére kell átszámítani az ennek a valutának a határozathozatal napján vagy a felek megállapodása szerinti napon érvényes árfolyamán. Azon részes állam nemzeti pénznemének a különleges lehívási joghoz viszonyított árfolyamát, amely tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, a Nemzetközi Valutaalap által a tranzakciói és műveletei során alkalmazott, az adott napon érvényes értékelési módszer szerint kell kiszámítani. Azon részes állam nemzeti pénznemének a különleges lehívási joghoz viszonyított árfolyamát, amely nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, az adott részes állam által meghatározott módon kell kiszámítani.

▼B

2. Mindazonáltal azon állam, amely nem tagja a Nemzetközi Valutalapnak és amelynek törvényei nem teszik lehetővé az 1. bekezdés rendelkezéseinek alkalmazását, ezen egyezmény megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor, vagy az ahhoz való csatlakozáskor vagy azt követően bármikor kinyilváníthatja, hogy az 1. bekezdésben említett elszámolási egység 15 aranyfrankkal egyenértékű. Az e bekezdésben említett aranyfrank hatvanöt és fél milligramm kilencszáz ezrelékes finomságú aranynak felel meg. Az aranyfrank nemzeti pénznemre történő átváltása az érintett állam jogszabályai szerint történik.

3. Az 1. bekezdés utolsó mondatában említett számítás és a 2. bekezdésben említett átváltás olyan módon történik, hogy a részes állam nemzeti pénznemében a 3. cikk 1. bekezdésében, a 4a. cikk 1. bekezdésében, a 7. cikk 1. bekezdésében és a 8. cikkben szereplő összegek lehetőség szerint ugyanakkora valódi értéket fejezzenek ki, mint amekkorát az 1. bekezdés első három mondatának alkalmazása eredményezne. Az államok adott esetben az 1. bekezdés szerinti számítási módról vagy a 2. bekezdés szerinti átváltás eredményéről tájékoztatják a főtitkárt, amikor letétbe helyezik az ezen egyezményt megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy az ahhoz való csatlakozásról szóló okiratot, és valahányszor az említettek valamelyike megváltozik.”.

9. cikk

Az egyezmény 16. cikke 3. bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az ügyben eljáró bíróság által alkalmazott jog szabályozza az elévülés felfüggesztésének vagy megszakításának alapjául szolgáló indokokat, de ezen egyezmény alapján semmiképpen sem indítható kereset, ha az alábbi időszakok valamelyike lejárt:

a) öt év az utas kiszállásának vagy tervezett kiszállásának időpontjától számítva, amelyik a későbbi; vagy, ha az alábbi időpont a korábbi;

b) három év attól számítva, hogy a kártérítést igénylő tudomására jutott, vagy indokoltan feltételezhető, hogy a tudomására jutott az esemény által okozott személyi sérülés vagy kár.”.

10. cikk

[itt nem szerepel]

11. cikk

[itt nem szerepel]

▼B

12. cikk

Az egyezmény 18. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Szerződéses rendelkezések érvénytelensége

Az utas halálát vagy személyi sérülését, vagy az utas poggyászának elvesztését vagy sérülését okozó káresemény bekövetkezését megelőzően azzal a céllal kikötött szerződéses rendelkezés, hogy az mentesítsen bármely személyt az utassal szemben az ezen egyezmény alapján fennálló felelősség alól, vagy hogy az ezen egyezményben megállapított kártérítési mértéknél kisebb összeget írjon elő – a 8. cikk 4. bekezdésében meghatározott kivételektől eltekintve –, és minden olyan rendelkezés, amely a szállítót vagy a teljesítő szállítót terhelő bizonyítási teher megfordítását célozza vagy pedig korlátozó hatással lenne a 17. cikk 1. és 2. bekezdésében megadott választási lehetőségekre, semmis, de e rendelkezés semmissége nem teszi semmissé a szállítási szerződést, amely továbbra is ezen egyezmény rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.”.

13. cikk

Az egyezmény 20. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Nukleáris kár

Ezen egyezmény alapján nem keletkezik felelősség nukleáris esemény által okozott kárért:

a) ha valamely nukleáris létesítmény üzemeltetője felelős az ilyen kárért akár az 1964. január 28-i kiegészítő jegyzőkönyvvel módosított, az atomenergia területén való polgári jogi felelősségről szóló, 1960. július 29-i párizsi egyezmény, akár az atomkárokért való polgári jogi felelősségről szóló, 1963. május 21-i bécsi egyezmény, vagy az ezekhez csatolt bármely hatályos módosítás vagy jegyzőkönyv alapján; vagy

b) ha valamely nukleáris létesítmény üzemeltetője felelős az ilyen kárért az ilyen károkért való felelősséget szabályozó nemzeti jogszabályok értelmében, feltéve, hogy ezek a jogszabályok minden tekintetben ugyanolyan kedvezőek a kárt esetleg elszenvedő személy tekintetében, mint akár a párizsi egyezmény, akár a bécsi egyezmény, vagy az ezekhez csatolt bármely hatályos módosítás vagy jegyzőkönyv.”.

14. cikk

Minta az igazolásra

1. Az e jegyzőkönyv mellékletében foglalt igazolásmintát mellékletként be kell illeszteni az egyezménybe.

▼B

2. Az egyezmény kiegészül az 1a. cikkel, amelynek szövege a következő:

„1a. cikk

Melléklet

Ezen egyezmény melléklete az egyezmény szerves részét képezi.”.

15. cikk

Értelmezés és alkalmazás

1. Az egyezményt és ezt a jegyzőkönyvet a jegyzőkönyv részes felei egyetlen okmányként kezelik és értelmezik.

2. Az e jegyzőkönyvvel módosított egyezményt kizárólag az olyan káreseményekből fakadó igényekre kell alkalmazni, amelyek azt követően következnek be, hogy e jegyzőkönyv minden egyes részes állam tekintetében hatályba lépett.

3. Az e jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 1–22. cikke az e jegyzőkönyv 17–25. cikkével és annak mellékletével együtt alkotja az egyezményt, amelynek neve a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 2002. évi athéni egyezmény.

16. cikk

Az egyezmény kiegészül a 22a. cikkel, amelynek szövege a következő:

„22a. cikk

Az egyezmény záró rendelkezései

Ezen egyezmény záró rendelkezései a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 1974. évi athéni egyezményhez csatolt 2002. évi jegyzőkönyv 17–25. cikke. Az egyezményben a részes államokra való hivatkozás a jegyzőkönyvben részes államokra való hivatkozásnak értendő.”.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

1. Ez a jegyzőkönyv a Szervezet székhelyén 2003. május 1-je és 2004. április 30-a között áll nyitva az aláírásra, és ezután nyitott marad a csatlakozásra.

2. Az államok a következőképpen nyilváníthatják ki, hogy e jegyzőkönyvet magukra nézve kötelező erejűnek fogadják el:

a) megerősítésre, elfogadásra vagy jóváhagyásra vonatkozó fenntartás nélküli aláírással; vagy

b) megerősítéstől, elfogadástól vagy jóváhagyástól függő aláírással, amelyet megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás követ; vagy

c) csatlakozással.

3. A megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra ilyen értelmű okiratnak a főtitkárnál történő letétbe helyezésével kerül sor.

▼B

4. E jegyzőkönyv módosításának az összes meglévő részes állam tekintetében történő hatálybalépését követően vagy az ezen részes államok tekintetében a módosítás hatálybalépéséhez szükséges összes intézkedés teljesítését követően letétbe helyezett megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat úgy tekintendő, hogy az a módosítással módosított jegyzőkönyvre vonatkozik.

5. Egy állam csak akkor nyilváníthatja ki azt, hogy ezt a jegyzőkönyvet magára nézve kötelező erejűnek fogadja el, ha az alábbiakban részes államként az alábbiakat felmondja:

a) a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló athéni egyezmény (kelt Athénban, 1974. december 13-án);

b) a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló athéni egyezményhez csatolt jegyzőkönyv (kelt Londonban, 1976. november 19-én); és

c) a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló athéni egyezményhez csatolt 1990. évi jegyzőkönyv (kelt Londonban, 1990. március 29-én),

ennek a jegyzőkönyvnek az adott állam tekintetében a 20. cikk szerinti hatálybalépésétől számított hatállyal.

18. cikk

Egynél több jogrendszerrel rendelkező államok

1. Ha egy államban kettő vagy több olyan területi egység van, amelyben különböző jogrendszer vonatkozik az ebben a jegyzőkönyvben szabályozott kérdésekre, akkor az állam az aláíráskor, megerősítéskor, elfogadáskor, jóváhagyáskor vagy csatlakozáskor kinyilváníthatja, hogy a jegyzőkönyv kiterjed minden területi egységére vagy azok közül csak egyre vagy néhányra, és ezt a nyilatkozatot bármikor módosíthatja egy másik nyilatkozat benyújtásával.

2. Az ilyen nyilatkozatról értesíteni kell a főtitkárt, és az értesítésben kifejezetten ismertetni kell azokat a területi egységeket, amelyekre e jegyzőkönyv vonatkozik.

3. Az olyan részes állammal kapcsolatban, amely ilyen nyilatkozatot tett, az alábbi hivatkozások a következőképpen értelmezendők:

a) a hajót lajstromozó államra, és a kötelező biztosítási igazolás tekintetében az igazolást kibocsátó vagy tanúsító államra történő hivatkozások úgy értendők, mint arra az adott területi egységre történő hivatkozások, ahol a hajót lajstromozták és amely kibocsátja vagy tanúsítja az igazolást;

b) a nemzeti jog előírásaira, a nemzeti felelősségkorlátozásra és a nemzeti pénznemre történő hivatkozások úgy értendők, mint az adott területi egység jogára, felelősségkorlátozására, illetve pénznemére történő hivatkozások; és

c) a bíróságokra és a részes államok által elismerendő ítéletekre történő hivatkozások úgy értendők, mint az adott területi egység bíróságaira, illetve az általa elismerendő ítéletekre történő hivatkozások.

▼B

19. cikk

Regionális gazdasági integrációs szervezetek

1. A szuverén államok által létrehozott regionális gazdasági integrációs szervezetek – ha ezek az államok az e jegyzőkönyv által szabályozott egyes ügyeket illetően hatáskörüket a szervezetre ruházták – aláírhatják, megerősíthetik, elfogadhatják, jóváhagyhatják e jegyzőkönyvet, illetve csatlakozhatnak ahhoz. Az e jegyzőkönyvben részes regionális gazdasági integrációs szervezetet olyan mértékben illetik meg egy részes állam jogai, illetve terhelik kötelezettségei, amilyen mértékben a regionális gazdasági integrációs szervezet hatáskörrel bír az e jegyzőkönyv által szabályozott ügyekben.

2. Ha egy regionális gazdasági integrációs szervezet olyan ügyben gyakorolja szavazati jogát, amelyben hatásköre van, akkor annyi szavazattal rendelkezik, ahány tagállama részes e jegyzőkönyvben és átruházta rá a hatáskört a kérdéses ügyben. A regionális gazdasági integrációs szervezet nem élhet szavazati jogával, ha tagállamai élnek saját szavazati jogukkal, és fordítva.

3. Ha a részes államok számának jelentősége van e jegyzőkönyvben, mint például – a teljesség igénye nélkül – a jegyzőkönyv 20. és 23. cikkében, akkor a regionális gazdasági integrációs szervezet nem számít részes államnak azon tagállamain túl, amelyek egyszersmind részes államok is.

4. Aláíráskor, megerősítéskor, elfogadáskor, jóváhagyáskor vagy csatlakozáskor a regionális gazdasági integrációs szervezet nyilatkozatot tesz a főtitkárnak, amely részletesen ismerteti az e jegyzőkönyv által szabályozott olyan ügyeket, amelyek tekintetében a szervezet hatáskört kapott a jegyzőkönyvet aláíró vagy abban részes tagállamaitól, továbbá az e hatáskört érintő minden vonatkozó korlátozást is. A regionális gazdasági integrációs szervezet haladéktalanul értesíti a főtitkárt a hatáskörmegosztás minden változásáról, beleértve az e bekezdés szerinti nyilatkozatban ismertetett új hatáskör-átruházásokat is. Az ilyen nyilatkozatokat a főtitkár e jegyzőkönyv 24. cikkének megfelelően közzéteszi.

5. Azokról a részes államokról, amelyek az e jegyzőkönyvben részes regionális gazdasági integrációs szervezet tagállamai is, feltételezett, hogy hatáskörrel rendelkeznek az e jegyzőkönyv által szabályozott összes olyan ügyben, amelyek tekintetében a szervezetnek történt hatáskör-átruházásról nem született a 4. bekezdés szerinti konkrét nyilatkozat vagy értesítés.

20. cikk

Hatálybalépés

1. Ez a jegyzőkönyv tizenkét hónappal azt követően lép hatályba, hogy tíz állam vagy megerősítési, elfogadási vagy jóváhagyási fenntartás nélkül aláírta azt, vagy a főtitkárnál letétbe helyezte a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratot.

▼B

2. Olyan állam tekintetében, amely a hatálybalépésnek az 1. bekezdésben foglalt feltételei teljesülését követően erősíti meg, fogadja el, vagy hagyja jóvá ezt a jegyzőkönyvet, illetve csatlakozik ahhoz, a jegyzőkönyv három hónappal azt követően lép hatályba, hogy az állam letétbe helyezte a megfelelő okiratot, de nem korábban, mint ahogyan a jegyzőkönyv az 1. bekezdés értelmében hatályba lép.

21. cikk

Felmondás

1. Ezt a jegyzőkönyvet bármelyik részes állam bármikor felmondhatja azt a napot követően, amelyen a jegyzőkönyv a kérdéses részes állam tekintetében hatályba lép.

2. A felmondás ilyen értelmű okiratnak a főtitkárnál történő letétbe helyezésével történik.

3. A felmondás a főtitkárnál való letétbe helyezés után 12 hónappal, vagy a felmondó okiratban esetleg meghatározott ennél hosszabb időszakot követően lép életbe.

4. Az e jegyzőkönyv részes államai között az egyezménynek a 25. cikke szerinti, bármelyikük általi felmondása semmilyen módon nem értendő úgy, mint az e jegyzőkönyvvel módosított egyezmény felmondása.

22. cikk

Felülvizsgálat és módosítás

1. A Szervezet konferenciát hívhat össze ezen jegyzőkönyv felülvizsgálata és módosítása céljából.

2. A Szervezet a részes államok legalább egyharmadának kérésére összehívja az e jegyzőkönyvben részes államok konferenciáját a jegyzőkönyv felülvizsgálata vagy módosítása céljából.

23. cikk

A felső határok módosítása

1. A 22. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az e cikkben leírt különleges eljárás kizárólag az e jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 3. cikkének 1. bekezdésében, 4a. cikkének 1. bekezdésében, 7. cikkének 1. bekezdésében és 8. cikkében meghatározott felső határok módosítása céljából alkalmazható.

2. Az e jegyzőkönyvben részes államok legalább felének, de legalább hat részes államnak a kérésére az e jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 3. cikkének 1. bekezdésében, 4a. cikkének 1. bekezdésében, 7. cikkének 1. bekezdésében és 8. cikkében meghatározott felső határok (ideértve az önrészt is) módosítására vonatkozó minden javaslatot a főtitkár eljuttat a Szervezet összes tagjának és az összes részes államnak.

3. A fentiek szerint javasolt és köröztetett módosítást be kell nyújtani vizsgálatra a Szervezet jogi bizottságához (a továbbiakban: a jogi bizottság) legalább hat hónappal a köröztetés után.

▼B

4. Az e jegyzőkönyvvel módosított egyezményben részes minden állam, akár tagja a Szervezetnek, akár nem, jogosult részt venni a jogi bizottság által a módosítások megtárgyalása és elfogadása céljából lefolytatott eljárásokban.

5. A módosítások elfogadása a 4. bekezdésben foglaltak szerint kibővített jogi bizottságban az e jegyzőkönyvvel módosított egyezményben részes jelen lévő és szavazó államok kétharmados többségével történik, azzal a feltétellel, hogy az e jegyzőkönyvvel módosított egyezményben részes államoknak legalább fele jelen van a szavazáskor.

6. A felső határok módosítását célzó javaslatok ügyében eljárva a jogi bizottság figyelembe veszi a káresemények tapasztalatait és különösen az azokból származó károk mértékét, a monetáris értékek változásait és a javasolt módosítás hatását a biztosítási költségekre.

7. a) A felső határok e cikk szerinti módosítása attól az időponttól számított öt éven belül nem vizsgálható felül, amikor ezt a jegyzőkönyvet aláírásra megnyitották, és legalább öt évig attól az időponttól számítva, amikor egy e cikk szerinti korábbi módosítás hatályba lépett.

b) Egyik felső határ sem növelhető úgy, hogy az e jegyzőkönyvvel módosított egyezményben meghatározott, a jegyzőkönyv aláírásra történő megnyitásának napjától számított, kamatoskamat-számítási módszerrel évi hat százalékkal növelt felső határnak megfelelő összeget meghaladja.

c) Egyik felső határ sem növelhető úgy, hogy meghaladja azt az összeget, amely megfelel az e jegyzőkönyvvel módosított egyezményben meghatározott felső határ háromszorosának.

8. Az 5. bekezdéssel összhangban elfogadott módosításról a Szervezet értesíti az összes részes államot. A módosítást az értesítés napjától számított 18 hónapos időszak letelte után elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a kérdéses időszakon belül azon államoknak legalább a negyede, amelyek a módosítás elfogadásának időpontjában részes államok voltak, közli a főtitkárral, hogy nem fogadja el a módosítást, amely esetben a módosítás elutasítottnak minősül és nem lesz hatályos.

9. A 8. bekezdéssel összhangban elfogadottnak tekintett módosítás 18 hónappal az elfogadása után lép hatályba.

10. A módosítás minden részes államra nézve kötelező, kivéve, ha a 21. cikk 1. és 2. bekezdésével összhangban legalább hat hónappal a módosítás hatálybalépése előtt felmondják e jegyzőkönyvet. E felmondás akkor lép életbe, amikor a módosítás hatályba lép.

11. Ha egy módosítást elfogadtak, de az elfogadására megszabott 18 hónapos időszak még nem telt le, az ekkor részes állammá váló államra nézve a módosítás kötelező erejű lesz, ha hatályba lép. Olyan államra nézve, amely a kérdéses időszak után válik részes állammá, a 8. bekezdéssel összhangban elfogadott módosítás kötelező erejű lesz. Az e bekezdésben említett esetekben valamely államra nézve attól az időponttól lesz kötelező a módosítás, amikor az hatályba lép, vagy amikor e jegyzőkönyv az adott állam tekintetében hatályba lép; a két időpont közül, amelyik később következik be.

▼B

24. cikk

Letéteményes

1. Ezt a jegyzőkönyvet és a 23. cikk szerint elfogadott valamennyi módosítást a főtitkárnál helyezik letétbe.

2. A főtitkár

a) tájékoztatja az e jegyzőkönyvet aláíró vagy ahhoz csatlakozó összes államot a következőkről:

   i. minden egyes új aláírás vagy megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozásról szóló okirat letétbe helyezése, annak keltezésével együtt;

   ii. az e jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 9. cikkének 2. és 3. bekezdése, 18. cikkének 1. bekezdése és 19. cikkének 4. bekezdése szerinti minden nyilatkozat és közlés;

   iii. e jegyzőkönyv hatálybalépésének napja;

   iv. az e jegyzőkönyv 23. cikkének 2. bekezdése szerint a felső határok módosítására tett javaslatok;

   v. az ezen jegyzőkönyv 23. cikkének (5) bekezdése szerint elfogadott módosítások;

   vi. az olyan módosítások, amelyek az e jegyzőkönyv 23. cikkének 8. bekezdése szerint elfogadottnak tekintendők, azzal az időponttal együtt, amikor a módosítás a fenti cikk 9. és 10. bekezdése szerint hatályba lép;

   vii. az e jegyzőkönyv felmondásáról szóló okirat letétbe helyezése, a letétbe helyezés és a hatálybalépés időpontjával együtt;

   viii. minden olyan közlés, amelyet e jegyzőkönyv valamelyik cikke előír;

b) az e jegyzőkönyv hitelesített másolatait eljuttatja minden olyan államnak, amely aláírta a jegyzőkönyvet, vagy csatlakozott ahhoz.

3. E jegyzőkönyv hatálybalépésekor a főtitkár eljuttatja annak szövegét az Egyesült Nemzetek főtitkárának iktatás és közzététel céljából, az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkének megfelelően.

25. cikk

Nyelvek

Ez a jegyzőkönyv egy-egy eredeti példányban angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelven készült, a szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

▼B

AZ ATHÉNI JEGYZŐKÖNYV MELLÉKLETE

IGAZOLÁS BIZTOSÍTÁSRÓL VAGY MÁS PÉNZÜGYI BIZTOSÍTÉKRÓL AZ UTASOK HALÁLA VAGY SZEMÉLYI SÉRÜLÉSE ESETÉN FENNÁLLÓ FELELŐSSÉG VONATKOZÁSÁBAN

Kibocsátva a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 2002. évi athéni egyezmény 4a. cikkének rendelkezéseivel összhangban

A hajó neve	Azonosító szám vagy betűjel	A hajó IMO-azonosító száma	Lajstromozási kikötő	A szállítást ténylegesen teljesítő szállító neve és székhelyének teljes címe

Ez az igazolás tanúsítja, hogy a fent megnevezett hajóra van érvényes biztosítási kötvény vagy más olyan pénzügyi biztosíték, amely kielégíti a tengeri utas- és poggyászszállításról szóló 2002. évi athéni egyezmény 4a. cikkének előírásait.

A biztosíték típusa .....

A biztosíték érvényességi ideje .....

A biztosítótársaság(ok) és/vagy a garanciát nyújtó(k) neve és címe:

Név .....

Cím .....

Az igazolás érvényességi ideje .....

Kibocsátotta vagy tanúsította az alábbi állam kormánya:. .....
(Az állam teljes megnevezése)

VAGY

A következő szöveg használandó, ha a részes állam a 4a. cikk 3. bekezdésével él:

Az igazolást a(z) ..... (az állam teljes megnevezése) kormányának
(az intézmény vagy szervezet megnevezése).

megbízásából kibocsátotta a(z) .....

Kibocsátás helye és dátuma .....
(hely) (dátum)

.....
(a kibocsátó vagy tanúsító tisztviselő aláírása és beosztása)

Magyarázatok:

1. Ha kell, az állam megnevezése tartalmazhat hivatkozást annak az országnak az illetékes közigazgatási hatóságára, ahol az igazolást kiállították.

2. Ha a biztosíték teljes összege több forrásból származik, akkor az összegeket külön-külön fel kell tüntetni.

3. Ha a biztosítékot többféle formában nyújtják, akkor ezeket tételesen fel kell sorolni.

4. „A biztosíték érvényességi ideje” rovatban fel kell tüntetni a biztosíték érvénybelépésének időpontját.

5. A biztosítótársaság(ok), illetve a garancianyújtó(k) alatt a „Cím” rovatban a biztosítótársaság(ok), illetve garancianyújtó(k) üzleti székhelyét kell feltüntetni. Adott esetben azt a telephelyet kell feltüntetni, ahol a biztosítást kötötték vagy a biztosítékot létesítették.